

*Status integritatis fuit status
immortalitatis.*

Heu ! æterna dies, & nulli debita nocti,
Perpetuus vortex, atq; irrevolubilis ætas,
Quæ semel innocuo paulum diluxit Adamo
Moribus integris horrumq; Deumq; colenti:
Heu ! comes Astrææ terras irata reliquit.
O primæve pater, mundi; tuique Monarcha,
Te nisi subductâ fraudâset foemina costâ,
Non tua mortiferis patuissent corda sagittis,
Nec nos tinxisset pomi lethale venenum.
O quàm perpetuo stagnâssent tempora vere,
Ætatis nemo medium vixisset ad annum,
Cuique sibi plures proavis numerare nepotes
Contigerat: nam quisque sibi successor & hæres,
Historicus, vates, annales, charta, patronus,
Causidicus, testis. Nullæ post funera lites.
Natus enim frustra patrios inquireret annos,
Movissent exempla viros plus legibus ullis:
Nec jacuisset iners mandata scientia libris,
Lingua foret calamus, natorum corda papyrus.
At telæ non Parca suæ, sed prodiga Clotho
Cum nimium tenui vitam contexere filo,
Ingeniūque homini voluit par esse Deorum
Notitiæ, tenuis dirumpitur illicò tela.
Tu tamen, ô Proteu, fallax, & lubrice serpens,
Qui te mille modis, variisq; anfractibus urgens
Insinuas in corda virum, primique parentis
Viscera sparsisti, prius intemerata, veneno;
Nè jactes nimios genus in mortale triumphos:
Nam primi delicta patris lustravit abunde
Filius, alter Adam, poenamque levavit honore,
In cruce, cum subiit, peccati præmia, mortem.
Sic vice mutatâ mors crevit ab arbore vitæ,
Et nobis en vita repullulat arbore mortis.

ERGO,

Ut per peccatum patet atri janua Ditis,
Factus peccatum Christus fit porta salutis.

Julii 2. 1655. In vespertijs Comit. Resp. pro gradu Doct. in Theol.
Theoph. Dillingham, Aul. Clar. Præf.

Dr Masterson Coll: D. Joann. Soc.
Dr Tucknoy Coll: D. Joann. Præf.
Dr Horton Coll: Reginal: Præs.
Dr Whitcomb Coll: Regal: P.
Dr Soaman Coll: Petron: Præf.
Dr Cudworth Coll: Christi Mag.

Opponent:

Dr Lightfoot Dul: Cath: Mag^r. Procan. m

*Vita æterna promissa fuit sub
Veteri Testamento.*

Nondum futuri Temporis Arbiter,
Rerumq; Dictator, reducem Pharo
Mosen, Erythræisque duxit
Isacidum pia castra lymphis;

Dum ruptus hinc atq; hinc citus impetu
Pontus rigenti diffiliit freto, &
Circum pependêrunt euntes
Marmoreis maria alta muris.

Cum jam renidens leniter (ô amor !)
Mortalibus concesserat, aureis
Mensis reclinari, & faventum
Ambrosiæ accubuisse Divum.

Quin nec renarrat postera melleis
Manare solum sæcla liquoribus,
Vinique rivos, & beatas
Lacte novo trepidare ripas:

Nitente mentis remigio, licet
Ultra ista tendas Isacidum Domus,
Fontesque Jordani, & dolosi
Prætereas breve fulgur auri.

Coelumque scandas ut patrium, tibi en
Scalam Jacobi ! quam neque turbidus
Auster, neque emotus refuso
Subruat Oceanus profundo.

Suprema quando & stelligerum dies
Claudet theatrum, per superas domos
Cernimus ô quantum vagantem
Abramidum Isacidumque nimbum!

ERGO, Socini progenies mala, &
Infausta Fausti hinc ocyus exulet
Producta proles in neporum
Perniciem, opprobriumque sæcli.